

sembla que'n el claustre matern encara n'hi belluga un altre. Serà bessonada.

El nou company de penes y alegries, ha rebut el santificat nom de *Follet*. Ens saluda y'l corresponent degudament.

Per aré, doncs, ja soms dos en el camp de la verda xirriola; més, hi ha una diferencia manifesta, entre la verdura d'ell y la nostre. *El Follet*, es l'innovador d'una verdura malaltissa, hospitalisca, que despréu flaires de copaile y permatiganat; la nostre, la de L'ULL, es verdura refinada de *foyer*, de *boudoir* d'una *cocotte*, la part alegre del vici.

Benvinguts y deixeu que *El Deber* y L'ULL, exclamin al unisson: ¡Tot sigui per la nostre Santa Mare Iglesia!

Llegim en el *Papitu* de Barcelona: «Els nostres estimats confreres olotins de L'ULL, germans caríssims en la Santa Barrila, penjen en el balcó de la seva redacció el retrat del papitesc rector d'Olot. Els hi desitjén llarga y próspera vida». Grans mercés, simpatiquíssims germans xerinolètics.

Tenim en nostre poder una sabrosa carta que porta la firma *Teresita H.* Aquesta xicota, que per lo vist es una admiradora del nostre *humil y valiente semanario*—com diu ella—ens explica que fa pocs dies va veure quatre senyoretas que, portant un *armonium*, es dirigien a la *Escuela de mossen B...*, «fó parlant-lo»—continua diguent,—en comparecer á dicha escuela una concurrencia muy grande de señoritas. Una vez allí reunidas, compareció el susodicho padre B...., haciéndole una delirante obasión que duró más de diez minutos, dando vivas a musen Jaquin á su garbo por lo que sabe dirigir bien las pollas que le están confiadas. Finalment, ens encarrega que tinguém la vista fixa sobre quatre persones: mossen D...., mossen U...., mossen P.... y mossen B... que es *inquiean más mujeres que Bombita toros*.

Corre ab molta insistencia el rumor de que'l difuns quasi ningú va veure'l pollo Tejada. ¿Saben per qué?—i sempre n'hi ha d'haver de xerraires!—Doncs, perque feia llit a l'Hotel de can Xam, mentres li rentaven el trajo de fil que continuament vesteix.

El d'a següent, se deixá veure y se li sentí parlar, en cosa de trenta quatre minuts y vint segons, cinquante sis mil vegades del Camp de Sports.

Nostre admiració més profunda per la benemèrita entitat báquica que porta la rahó social de *Carro del vi*, ab motiu dels entusiasmes que arreu demostre en llaor de l'insigne periódic L'ULL. Que per molts anys tinguin els socis vinícols, salut y gresca, en be de la llealíssima terra que va tenir el gust de véurels neixer.

El cachondíssim cap ell a net dels versos plagiats a mossén Cinto, li va passar l'altre dia un cas que va comprometre seriament el seu agrosolat misticisme. Baixava—¡ja s'ho han pensat que seria cosa d'una baixada?—tot tranquil, rialler y presumint pe'l carrer de S. Tomás, quant tot d'un plegat veíem que'l seu rostre angelical pren un color vermellós com una magrana. Mirarem d'indigar la causa d'aquell cambi camaleònic y... ¡tableau...! l'hi havia caigut l'impermeable preservatiu.

CORRESPONDENCIA

Admiradora de L'ULL.—Gracies per la postal y per les seves alabansos. Saluda als demés olotins que viuen a Frankfurt.

Pauet.—Les més expressives gracies. Ho publicarem en el nombre extraordinari. Servidor de vosté.

Un amic.—¿Que si'ns fa por «El Deber»? Fugi, home, fugi.

Llepa fets.—Aprofitarem alguna cosa de les moltes que'ns envia. Agrats li soms.

Teresita H.—Avui ens fem reso de la seva carta, hermosa nostre.

Sifes.—Vosté es un graciós molt desgraciát.